

slaget, som det er fremlagt, og opfatter det uden alt Hensyn til mulige Forklaringer, saa sanctionerer man en fast Ansættelse, og det har jo Regjeringen ikke forlangt. Finantsministeren, som jeg maa antage taler paa Udenrigsministerens Vegne, og hvis Ord altsaa maae have samme Betydning som Udenrigsministerens egne Ord, har jo erklæret at der ikke eksisterer og heller ikke ønskes nogen fast Ansættelse; men man vil have de fornødne Midler til et temporairt Hvervs Overdragelse, og det faaes jo netop ved Antagelsen af Uendringssforslaget. Finantsministeren har jo nu vel paa Udenrigsministerens Vegne sagt, at den faste Ansættelse ikke vilde skee, selv om man antog Lovforslaget uforandret, idet man ifølge de Udtalelser, som her have fundet Sted, ikke vil holde sig til Ordene, men vil holde sig til den her givne Udtydning af Ordene; men det er dog et Spørgsmaal, om Thinget ikke bør udtale sin Mening i bestemte Ord, istedetfor blot at henholde sig til de afgivne Forklaringer. Jeg kan forøvrigt med Hensyn til et almindeligere Synspunkt, som frembyder sig ifølge denne Forhandling, ikke undlade at rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører bemærkede, at der i Udvalget havde vist sig forskellige Meninger om dette Punkt. Jeg vil i denne Anledning tillade mig at rette det Spørgsmaal, om ikke Udvalget i saadanne Tilfælde i det Hele taget, der kan naturligtvise være Undtagelser, men i det Hele taget har søgt at sjerne saadanne Meningsuligheder ved Conferencer med den ærede Minister. Det forekommer mig i Regelen ikke ønskeligt, at man i saa Tilfælde oppebier de Udtalelser, der finde Sted her i Salen, for derefter at tage Sagen under ny Behandling til 3die Læsning. Jeg synes i Regelen, at naar der har vist sig Meningsulighed og et Uendringssforslag derfor er stillet, saa turde det være een af de Ting, som man skulde opnaae ved Udvalgets Nedsættelse, at der fandt Conference Sted mellem Ministeren og Comiteen, og at Comiteen da fremlægger sine Ansættelser, saaledes som den iblandt andet har dannet sig, dem ifølge de Meddelelser, som den har modtaget fra Udenrigsministeren. Jeg indrømmer gjerne, at der kan finde Undtagelser

Sted i enkelte Tilfælde; men jeg vil spørge, om Udvalget ikke anerkjender dette almindelige Synspunkt for rigtigt.

Monrad: Da Udenrigsministeren ikke har anseet det for nødvendigt at begjere Debatterne udsat om det ham vedkommende Budget, til han selv kunde være her tilstede, saa maa jeg gjentage, at han ikke lægger nogen synderlig Vægt paa, om det Uendringssforslag, som er stillet, vedtages eller ikke, ligesom det vel heller ikke i og for sig har nogen stor Betydning. Jeg skal derfor anbefale, at vi tiltræde det Uendringssforslag, som er stillet af det ærede Medlem.

David: I finantsiel Henseende har det aldeles ingen Betydning, enten dette Uendringssforslag antages eller ikke. Det gaaer ud paa at 6000 Rbd., som have været opførte paa eet Sted, opføres paa et andet. Naar det er blevet anført, at man maatte give dette Uendringssforslag Fortrin, fordi det derved vilde blive forebygget, at den Vedkommende kunde blive ansat saaledes, at han kunde blive pensionsberettiget, saa troer jeg, at det ikke blot er tilstrækkeligt, hvad den ærede Finantsminister, som jeg antager paa Udenrigsministerens Vegne, allerede har erklæret, men der maa tillige lægges Mærke til, at Udvalget har gjort en almindelig Indstilling, som idetmindste jeg haaber, at Thinget vil tiltræde, at ingen Embedsmand under noget Ministertum kan ansættes med Gage uden med Forbehold af Rigsdagens senere Samtykke, og da det nu er godtgjort, at den vedkommende Embedsmand idetmindste ikke kan siges at være ansat i denne Post saaledes, at det kan betragtes som en fast Ansættelse, saa vil han allerede af denne Grund ikke kunne ansees som virkelig gageret i denne Post, og derefter have Pensionsberettigelse, medmindre at Thingets Samtykke dertil erhverves. Imidlertid indrømmer jeg meget gjerne, at jeg betragter den hele Strid for lidet betydende, og jeg skulde derfor slet ikke lægge Vægt paa, om den ærede Forslagsstillers Forslag gaaer igjennem eller ikke, naar den ikke vilde føre en anden Mislighed med sig, og det er den, som den ærede Ordfører allerede tildeels har gjort opmærksom paa. Naar man nemlig nu gaaer hen og forhøjer den til extraordinaire Udgifter